

Poustevník na skale svatojanské.

Roman z pobřeží od Emilie Flygaré Carlénové.

PŘELOŽIL HUGO KOSTERKA.

DÍL I.

"Mohlo být jinak, když si kamarádě, tak laskav a máš nade mnou ochrannou ruku? Ostatně také ne s mými pílích nezkušným: dávám si dobrý pozor — a tolik pění, se kromě toho tak brzo nerozhlídá."

"Ale nemáme-li k sobě důvěry, jak se potom můžeme protlouci světem?"

"Musíme se spoléhat na Boha a na radu chytrých lidí. Nebyl jsem já mlád a nesmyslný jsem podobně jako ty, když jsem dostal něco do tobolek, že pramen ten je nevyčerpatelný? Nu, jak myslíš, že to dopadlo — tak, že jsem v krátké době seznal ji sice jako písek v Africe."

"Pak jsi byl, kamaráde, marmotratníkem."

"Nebyl, ale byl jsem mlád a právě si vzpomínám na dobrodružství, které mě dokladně znobilo, když své přímý byly najkrásnější. Nebylo to ostatně ani málo podivno: takové nálosti při chůzi se každý den, ba každou chvíli."

"Vypravuj o tom! Dobrodružství!"

"Budu s tím brzo u konce! Jel jsem jako loďník námořník na anglické loď lovit velryby a byl jsem v cizině bezmála dvě léta, než jsem se konečně vrátil do přístavu anglického."

"Pouštěl jsem na quodubu nevybíral nic, ze svého platu, stal jsem se při propouštění mužstva majitelem 40 liber sterlingů, kapitulu, o němž jsem myslel, že ho nikdy neutratím, ačkoli jsem si nemyslil, že bych o něm mohl být tak bohatý."

"Tak na př. zabal jsem ke krejčímu a koupil u něho dvojí nový oblek. Ale co to bylo? Proměnil jsem pětlibrovou bankovku a nicméně se domníval, že má ještě všechno zbylo."

"Sei jsem pak do hospince, nabízel souhrubom jídla, portér a co chtěti. Ale co to bylo? Když jsem pozval jednu, pozvali mne oči desetiáte po té, neboť byl jsem stejně bohatý jako já."

"Když par Storbomová rozdělala kávu, pravil k ní stáček: "Matko, Georg dostal mnoho peněz od čefa, který bude i dále o něho pečovat. Nyní chystá se tedy hoch vyjednávat s tebou, a ty to umíš sama nejlépe vypočítat aby nebylo ničeho darováno na obou stranách."

"Nejprv si tu věc rozvážím a potom teprve sdělím mladému pánovi své mínění. Ale je-li těch peněz mnoho, bude asi nejlíp, když vezmu peníze sama a opatrovám, jako mám i tvé, tatku. Pan Lettler může si pomalu vybrat, co bude potřebovat — jest vždy dobře ušetřit se hospodářit hned od počátku."

"Ačkoli byl Georg úplně přesvědčen, že by mohl dobře uschovat peníze sám, uznával nicméně, že návrh paní Storbomové byl diktován s největší ochotou, proč se o tím souhlasil."

li při kávě, nebo kaši, nebo pivo u večer."

"Ano, děkuji, budu ti dostávat dvakrát denně takové příjemné zaměstnání — inu, tak z toho nebude nic, to jsem jist! pomysli si sobě Georg, ale hlasitě na to řekl: "Nu a jak prospíváte s touto prací, paní Storbomová?"

"Tuhle vidíte hned ten užitek, a vyndala se skříňce pékají letní kabát, "tohle je utkáno z cupaniny... a když vidíme takovou látku, musíme rozhodně přiznat, že i oay malé chvíli chytit použít vedou k užtku a požeňání v domácnosti."

"Na mou věru, ano. Ale k čemu bude použito práce, kterou se sama zaměstnáváte?"

"Z těchto hrubších zbytků tkám koberce. Pohleďte jen na podlahu — myslím, že se vyjímají velmi dobře! Ale nejen že pěkně vypadají a hřejí: ony mně uspořádají za měsíce během týdnu, což znamená skoro 50 dáň ročně... tedy 50 dvacetišilňových čistého zisku, nemluví o kobercích, které ještě prodám."

"Rok má 52 týdnů!"

"Pravda! Avšak koberce sdávají se dvakrát a ročně k vyklepání a tenkrát se myje také podlaha."

"Za vedení paní Storbomové lze se naučit vynaložit dobře své vlastní časy!"

"Taktó, mladý pane je možno lidem v skrovnějších poměrech se slušně užít."

"A já nechci být horší než má stará, já šiji plachty a vydělám tím dost. Ale nyní dostanu brzo peníze — a pak budu zachráněni!" pravil Storbom."

"Proto však nevádej se svých starých zvyklostí! Jak by se nám bez nich dalo?"

"Cože, matko, myslíš, že bych vypadal špatně, kdybych každý Boží den, kterého nám Bůh dopřeje, neseděl a nepočítal se dvakrát nad těmito hadičky?"

"Paní Rebecka se trochu zčeřovala, avšak odpověděla klidně (neboť dosud nikdo jí neslyšel se slisiti hlas proti manželce): "Zostanu nicméně při svých slovech, stará — a s tím, mají svůj dobrý důvod. Na mou je toma jistě: tam máš určité své zaměstnání, avšak já současně, nemám žádné činnosti, myslíš, že čas a pohodil není úplně v pořádku, když bys neměl před sebou hromadu hadiček, aby se pro ně mohli a pak zas, řádovat, aby jsou vypracovány. Zvyk je druhou přirozeností, otče! Nudil bys se, tak tvrdím já."

"Stáček se osmíval a myšlel si duchu: "Je to tak asi pravda, když je to matka povídá."

XXIV. Po uplynutí několika týdnů zdomácněl Georg úplně ve svých nových poměrech. S píli a vytrvalostí zahájil své studium a byl pro svou přičinlivost vzdor své chytrosti, pomocní nářezni se nestěněkrát vykloubovati z úleť opáčích, hřez ve velké oblibě u paní Rebecky, která však častěji tvrdila, že sotva se odtáhne její neposlušný mladík, avšak že nicméně pro své přímé a srdečné chování má promilpny dotčené nezpůsobu."

nejde! Nechce-li jinak letiti le studím, tak si započti leštěních bot jinak, neboť nedovolím ani kletila, ani čistě pošahy z gardero by tak zneužívat... už jsem to tekla nejednou!"

"Dobrá paní Storbomová, když bys za to mohla!"

"Ach, citím to již celé ráno!" nařikal Georg.

"Nu, co pak čiti?"

"Bojím se, beru si to příliš k srdci!"

"Co se mu zdá, vi Bůh — nevídím, že by mu něco scházelo!"

"A Georg usazl za vhodné poděsití stařeně dobře vypočteným sklesnutím na pohovku."

"Jemine, ztratit hoch rozum — vždyť si to nemůžu brát! Tak k srdci!"

"Stáček okamžitě běžela pro vodu a oct a jednala s mladíkem jako by byl vlastním jejím synem, předvádějí olem při tom, že takový jemnocný ubožák, který nesnese dusna z trochu plísňení, nehodí se vůbec na moře."

"Ale nyní vyskočil Georg, objal stáček a dal se takového srdečněho srnchu, že konečně jednou mohl přerušit její milý nářek, neboť když ji nyní ukazoval na hodiny, bylo na nich půl desáté."

"Paní Storbomová měla být již dávno na trůně. A jediným: "Rychle jej napřímil!" odběhla stáček, aby tam přišla dříve, než budou všechna telata a ovce rozprodána."

"A pro tentokrát byla komůrka pro dívky zachráněna."

"Když poslední zámké žerušého čepečku paní Storbomové zmizel za rohem, vstoupil koroňevití tožník k Georgovi a nyní se smál jako o jakém závodě."

"Konečně řekl stáček, ukazaje na dvě gardero by: "Povídám ti však, že naše stará se nespokojí s tím, leč do večera musíš se vydati se svými tajemstvími!"

"Bojím se!" řekl Georg, otevřel komůrku a volaje odtamtud malého pejska, kterého tam ukrýval po čtyřech s dne."

FAKTA O TOM, CO VÁM SCHÁZÍ. V placení vysokých honorářů... McLeanův balsám pro ledviny a játra.

STORZ BREWING COMPANY. VYRÁBÍ. Ver Mehren, Frick and Meyer. LIHO IN A LIKÉRŮ.

Fred Krug Brewing Co. "Státní vzorný pivovar." Váři nejlepší druh ležáku.

Metz Bros. + Brewing Co. Váři a lahvičky výborné pivo. JOSEPH BLISS, komisionář se živým dobytčím...

Severovy Léky. SEVEROV ŽIVOTNÍ BALSÁM, Severov Regulátor ženských nemocí, SEVEROV BALSÁM Pro PLÍČE, Severov MAST, Severov Nervoton, Severov Mast Pro PLÍČE, Severov Krevčistitel, Severov Mast, Severov Krevčistitel, Severov Mast Pro PLÍČE, Severov Krevčistitel.